

N:o 5.

Ank. till Riksd. Kansli den 25 Januari 1875, kl. 2 e. m.

Kongl. Maj:ts nådiga Skrifvelse till Riksdagen, i anledning af åtskilliga vid sistförflutne riksdag beslutade lagförändringar; Gifven Stockholms Slott den 9 Januari 1875.

Då nedannämnda, af senast församlade Riksdag beslutade lagförändringar, öfver hvilka Kongl. Maj:t ej kunnat fatta och meddela Sitt nådiga beslut innan Riksdagen åtskildes, ej heller sedermera blifvit af Kongl. Maj:t antagna, vill Kongl. Maj:t nu, i öfverensstämmelse med § 87 Regeringsformen, underrätta Riksdagen om de skäl, som derfor utgjort hinder.

Sedan Kongl. Maj:t uti nådig proposition den 31 December 1873, jemlikt § 89 Regeringsformen, föreslagit Riksdagen antagande af en förordning angående förändrade bestämmelser i afseende å behandlingen och fullföljden af vissa mål, har Riksdagen uti skrifvelse den 7 Maj 1874 i underdånighet anmält, att Riksdagen, af anförda skäl, funnit omförmälda nådiga proposition icke kunna i sin helhet bifallas, men deremot för sin del beslutat en uti skrifvelsen intagen författning i ännu.

Den förordning Riksdagen, med vägran af bifall till Kongl. Maj:ts nådiga proposition i ännu, för sin del beslutat, afser ändring af lagar och författningar, som Rikets allmänna hushållning röra, och då dessa lagförändringar, i den mån de finnas lämpliga, böra ske i den ordning, Regeringsformens 89 § anvisar, samt genom den af Riksdagen föreslagna författningen det i Kongl. Maj:ts nådiga proposition åsyftade ändamål ej skulle ernås, har Kongl. Maj:t förklarad Riksdagens beslut i afseende å berörda förordning komma att förfalla.

Uti underdånig skrifvelse den 19 Maj 1874 har Riksdagen, bland annat, tillkännagifvit, att Riksdagen, af anförda orsaker, för sin del beslutat en författning, hvarigenom, med ändring af nu gällande stadganden angående val till orgelnist och klockare, skulle förordnas, att desse skulle, sedan förslag blifvit af kyrkoherden i föreskrifven ordning upprättadt, af församlingen gemensamt väljas, utan att någon särskild rösträtt dervid tillkomme kyrkoherden, samt rösterna beräknas enligt de grunder, som för rösträtt vid kyrkostämma i allmänhet äro eller framdeles blifva bestämda.

Enär den af Riksdagen för dess del beslutade författningen afser ändring af kyrkolag och således, enligt 87 § 2 mom. Regeringsformen, icke kan genomföras utan samtycke af allmänt kyrkomöte, samt Kongl. Maj:t ej funnit skäl kalla kyrkomöte, som nyligen varit församladt, att åter före 1875 års Riksdag sammanträda, så och då vid pröfningen af det utaf utsedda komiterade utarbetade förslag till ny kyrkolag frågan om en lagförändring i den af Riksdagen medelst ifrågavarande förslag åsyftade riktning kan komma under öfvervägande, har samma förslag, hvaröfver Stats-Rådet och Högsta Domstolen blifvit hörde, fått förfalla.

Slutligen har Riksdagen i skrifvelse den 20 Maj 1874 i underdånighet anmält, att Riksdagen, som ansett skogsåverkan af svårare art böra förklaras vara tjufnad och funnit åtskilliga förändringar i straffbestämmelserna för de förbrytelser, hvilka fortfarande skulle komma att hänföras till åverkan, vara nödiga, för sin del beslutat en förordning om förändrad lydelse af 1, 2 och 16 §§ i 20:de kapitlet samt 2, 3, 4, 5, 6 och 7 §§ i 24:de kapitlet Strafflagen.

Emot berörda i Riksdagens skrifvelse intagna författningsförslag, öfver hvilket Stats-Rådet och Högsta Domstolen blifvit hörde, har i Högsta Domstolen anmärkts, bland annat: att den i förslaget gjorda skillnad mellan torra och icke torra vindfällen komme att medföra stora svårigheter för ett rättvis bedömande af derpå beroende olika brottslighet hos den, som sådant virke olofligen tillgripit; att, enär nu gällande 3 § i 24 kapitlet Strafflagen såsom kännetecknen å deri omförmälda skadegörelse å träd bestämmer, att sådan skett i »upsåt att det sig eller annan tillegna,» men detta i förslaget uteslutits, skulle äfven sådan skadegörelse å växande träd, som omförmäles i 19:de kapitlet 20 § Strafflagen, kunna straffas enligt den föreslagna nya 3 §; att 4 § i 24:de kapitlet vore, enligt förslaget, så

uppställd, att derunder icke kunde, på sätt den nu gällande 4 § ansetts medgifva, hänföras olofligt tillegnande å annans mark af sten, grus, lera och dylikt; och att, då det i 7 § förekommande stadgande i fråga om nyttjanderätts missbruk af den, som eger jord med inskränkt rätt till skogen, antagligen syftade på egare af sådana skattehemman, som omförmålas i Förordningen den 29 Juni 1866, syntes sådant hafva bort mera bestämdt utmärkas, enär annars stadgandet kunde komma att tillämpas äfven för skogsafverkning af jordegare, som, efter aftal med annan person, i någon mån inskränkt sin eljest oinskränkta rätt att öfver skogen å sin egendom förfoga. Enär derjemte förekommit att, enligt den af Riksdagen beslutade lydelsen af 20:de kapitlet 2 § och 24:de kapitlet 4 §, jemförde med 20:de kapitlet 3 §, skulle, under förutsättning att det i dessa §§ begagnade ordet mark betecknar ett och samma begrepp, det sedan för närvarande såsom stöld eller snatteri under försvärande omständigheter ansedda tillgreppet af växande fruktträd eller af andra i trädgård eller på åker planterade träd komma att bestraffas endast såsom åverkan, der värdet af det för hvarje gång tillgripna ej ginge öfver en riksdaler, men en sådan lagförändring saknade giltig grund och så mycket mindre kunde anses vara af Riksdagen verkligen åsyftad, som derom i Riksdagens skrifvelse icke förekommer ens en antydning, utan fast heldre en motsatt mening syntes omedelbarligen framgå ur det uppgifna syftemålet med Riksdagens beslut, har Kongl. Maj:t funnit ifrågavarande författningsförslag ej kunna bifallas; men då Riksdagens beslut syntes ådagalägga, att tiden vore inne för en länge ifrågasatt och påyrkad lagförändring med det af Riksdagen angifna hufvudsyfte, att skogsåverkan, då den är af svårare art, men icke eljest, förklaras vara tjufnad, har Kongl. Maj:t låtit genom vederbörande statsdepartement utarbetadt förslag till sådan lagförändring sig föreläggas och jemlikt 87 § Regeringsformen till Högsta Domstolen för afgifvande af underdånigt utlåtande öfverlemnas.

Kongl. Maj:t förblifver Riksdagen med all Kongl. nåd och ynnest städse väl bevågen.

OSCAR.

Eduard Carleson.

Utdrag af Protokollet öfver Justitie-departements-ärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i Stats-Rådet å Stockholms Slott den 9 Januari 1875.

i närvaro af:

Hans Excellens, Herr Justitie-statsministern *Carleson*,
Hans Excellens, Herr Statsministern för utrikes ärendena *Björnstjerna*,
Statsråden: *Berg*,
Wennerberg,
Bergström,
Friherre *Alströmer*,
Weidenhielm,
Lovén,
Friherre *Åkerhielm*,
Friherre *von Otter*.

Hans Excellens, Herr Justitie-statsministern anmälde till justering förslag till nådig skrifvelse till Riksdagen i anledning af åtskilliga vid sist-förflutna riksdag beslutade lagförändringar;

Och täcktes Hans Maj:t Konungen, enligt Stats-Rådets tillstyrkande, gilla berörda förslag, sådant det finnes detta protokoll bilagdt, och förordna, att skrifvelse skulle i öfverensstämmelse dermed till Riksdagen aflåtas.

Ex protocollo
Th. Wilh. Malm.